

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hónap 2 frt 50 kr.
 Három hónap 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 kr. árral kaphatók
 a kiadóhivatalban

BARSA.

HIRDETÉSEK.

Negyhasabos petit-sor egyszeri közléscé: 7 frt.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 frt fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 frt

A nyitásban:

minden négyhasabos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összeköttetésben levő hirdető-írdék, elő-
 fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 * Kéziratok vissza nem adatnak. *

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

→→→ vasárnap reggel. →→→

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Barsvármegye Főispánjának beigtatása.

Országos kormányunk intencziójából eredőleg apostoli királyunk Ófel-sége Garamveszelei K a z y János es. kir. kamarást nevezte ki Barsvármegye főispánjává.

A vármegye közönsége f. hó 16-án üdvözölte a korona mondatáriusát; öröms-lelkességgel ünnepelte Barsvármegye főispánjának beigtatását.

A bizalom s szeretet-forrása már egyévtized óta üditi kristályával az ünnepelt férfit; megyénk újbányai kerületének közbizalma már negyed-izben ruházta reá a törvényhozás meg-tisztelő hatalmát.

Vármegyénk kebelében eredő eme bizalom s szeretet forrását a besugárzó szimpathia s az ünnepelt férfinak közéletünk terén mindig tanusított jó-akarata most már folyamán növelték, mely folyam sima tükörnek hullám-fodrai megyénk végbérceibe bomolva rengő kalászos rónák határan sim-
 mulnak el.

Az ünnepély lefolyása alatt örömmel győződünk meg arról, hogy Barsvármegye közönsége szívesen üdvözlö az ünnepelt főispánt székében, bizalommal fogadja kinevezetését.

Erről győz meg bennünket a vármegye kebelén történt felvonulás alatt a sorakozók impozáns tömege, s a vármegyház termében gyülekező, majdnem teljes számban megjelent megye-bizottsági tagok részvéte.

Üdvözöljük tehát őt, mint vármegyé-
 nyénk közönségének közbizalmával ko-
 szorozott főispánját!

Üdvözöljük őt, ki hatalmas szavaiban sietett összekötni a bizalom-kapcsait; ki vármegyénk és városunk jólétének fejlesztésére egész erejét s mint vezérünk hatalma összes tényezőit felajánlotta!

Kívánjuk, hogy a beiktatási ün-
 nepély alkalmából a kölcsönös biza-
 lomnak s támogatásnak annyiszor fel-
 hangzott ígérete valóban megteremje
 áldásos gyümölcsét Barsvármegye kö-

zönségének „osztály- s rangköl-
 lönség nélkül!”

A diadalut.

Az ünnepély lefolyásáról a követke-
 zőkben értesítjük olvasó közönségünket:

A főispán ur f. hó 14-én érkezett Bu-
 dapestről s egy napot szerető családi kö-
 rében N.-Orosziban töltve, másnap dél-
 után br. Hoeller István tőrei földbirtó-
 kos fogadta vendégszerető házában s innét
 16-án kora reggel indult, kísérvé M á r i á s s y
 István Barsvármegye szeretett alispánja
 által.

N.-Kálnán történt az első hivatalos fo-
 gadtatás, hol O r d ó d y Endre a lévai járás
 főszolgabírója üdvözölte, az üdvözlők sorá-
 ban br. Hoeller István város hatósága M á c s a y
 Lukacs polgármesterrel élükön, to-
 vábbá a járás körjegyzői s a községek elöl-
 járói; e mellett ott láttuk a vidék, a lévai
 uradalom s a város számos kitünőségét s a
 község zömét.

Itt a község s egyesek áldozatkész-
 ségéből meglepő fényvel s S i s á k építész
 jó ízlésére valló 24 méteres árbocokokon
 nyugvó diadalkapuvál fogadta az ünnepelt
 főispánt. A nemzeti lobogókkal díszített,
 renesans stílusban készült legsikerültebb di-
 adaliven az ország czimere alatt láttuk
 megyénk s a Kazy-család czimereit.

A főispán meghatva fejezte ki örömét
 a szíves fogadtatás felett; s e járást, mely-
 hez gyermekeinek kedves emlékei fűzik,
 — szűkebb értelemben hazájának tekinti,
 mondván — „örömem, büszkeségem lesz,
 he megyémek üdvé mellett e járás váro-
 sainak, községeinek fejlődését s minden
 egyes polgárának jólétét biztosíthatom;
 melyhez akaratom szilárd s a cél megva-
 lósításához e járás hű támogatását remélem.”

Számosan csatlakozva a főispán kísé-
 retéhez a menet a járás főszolgabírójának
 vezetése mellett nagyszámu lovas bandérium
 s koszos leányoknak községenként válta-
 kozó sorfalá között Kts-Kálnán, Maros-Fal-
 ván áthaladva, II-od izben Uj-B a r s o n
 állapodott meg; itt Z l a t n y á n s z k y
 János plébános, megyebizottsági tag üdvö-
 zölte a főispánt kiemelve az ünnepelt elő-
 dének 14 év előtti hideg fogadtatását s vá-
 zolta röviden e jeles férfinak tapintatos
 eljárásában s áldásos működésében gyöke-
 rező ama tisztelet és szeretet láncolatát,
 melylyel vármegyénk közönségének érzi-
 lét, — ugymond — nemes lelkéhez fűzni
 szerencsés volt; mennyivel szerencsésebb
 körülmények között üdvözöljük ma Méltó-
 ságot, kit a közbizalom s szeretet által
 övezve kísértünk diadalutjában s a közle-
 kesedés által buzdítva, ígérjük, hogy ki-

tartóan fogunk küzdeni böles vezérlete alatt
 a vallás, haza s vármegyénk jólétéért!

Meleg szavakban köszönte meg az
 ünnepelt férfit az előlegezett bizalmat —
 örömmel adott kifejezést előde iránt táplált
 nagyrabecsülésének s kiváló érdemeinek —
 neki is legfőbb törekvése leendő, hogy a
 vármegye közönségének vallási erkölcsön
 alapuló jólétére a virágzás legmagasabb fokára
 emeltessék!

Tovább haladva K i s - K o s z m á l y
 érdemes bírája P ó k a Máté és Esőssy
 Ferencz üdvözölte a főispánt, kiemelve,
 hogy szerény községüknek mily öröme
 szolgál Ot, mint községük lakóját tisztel-
 hetni. — Köszönöm az érdemes előljáróság
 szíves üdvözlését — viszonzá — melegen
 az ünnepelt, rajta leszek, hogy mint köz-
 ségüknek bár ideiglenes lakója önökkel
 kölcsönös egyetértés- s barátságban élve a
 köztét előmozdítsam.

A m a c s k a r é v n é l egy lelkes, kis
 csoport élén P o d h r a g y a i Pál gr.-szöllősi
 plébános, megyebizottsági tag, köszöntötte
 a főispánt a Garamon-tuli községek nevé-
 ben és a hölyközség sorából P a u l
 kisasszony koszorut nyújtott át örömeiknek,
 rakaszkodásuknak kifejezése jeléül. — Ke-
 gyesen fogadta az ünnepelt a tisztelet s
 ragaszkodás eme symbolumát s azt kedves
 emlékei között megőrizni ígérte.

Igy elhaladva a lévai járás területén
 a Garam bocsogó habjainak bucsut intve,
 léptünk az aranyos-maróthi járás első ba-
 rátságos kis községébe, itt a járás főszol-
 gabírója R a j c z i Rezső üdvözölte a megye
 főispánját, ki rövid, hatást gyakorló szava-
 ban kiemelte, hogy a járás érdekeinek tá-
 mogatását s a szegény lakosság anyagi s
 kulturális érdekeinek istapolását, fejleszté-
 sét soha szem elől nem tévészti.

Körmöcz, sz. kir. bányaváros, vala-
 mint Újbánya, szentkereszti, oszlányi és ve-
 rebélyi járás küldöttségei s a főuri osztály
 több tagja, az olchioi majornál hosszú
 kocsisorban várta a menetet, melyhez csat-
 lakozva, a járás főszolgabírójának élén ha-
 ladt diadal-utjában Barsvármegye főispánja
 a megye székvárosa felé.

10 óraker Ar.-M a r ó t h lelkes közön-
 sége nevében T r u s z k a József községi
 bíró üdvözölte a főispánt.

Ünnepi díszet öltött e városka. Háza
 fellobogózva, zöld ágakkal feldíszítve, és
 sok helyen a főispánt üdvözlő köriratokkal
 ékesítve voltak. A város részéről római
 stílusban épített díszkapu emelkedett, a vá-
 rosba vezető utca elején „Éljen Kazy Já-
 nos főispánunk“ felirattal; s Kazy-család
 színei, kék és vörös lobogók és a családi
 czimer emelik díszét. Lejebb — a megye
 ház előtt ismét a másik díszkapu, ez fran-

czia stílusban építve, merészen nyult fel, —
 legfelül a Kazy-család czimere díszlett, jobb
 felül a családi- bal felül a megye színeiből
 zászlók, a középen „Isten hozott“ felirat.

A vármegye házán.

Harsány éljenek között a megyeházába
 hajtattott, hol a törvényhatósági bizottság
 nevében K i t t e n b e r g e r István nem-
 csényi esperes-plébános Barsvármegye bi-
 zottsági tagja a következő virágos beszéd-
 ben üdvözölte:

„Méltóságos Főispán! mélyen tisztelt Ur! Ne-
 mes Barsvármegye, honalapító ősöktől öröklött, ezred-
 éven át nemzedékről nemzedékre szeplőtlenül megör-
 zött, rendületlen hűség erénye által megvédett, s épen
 azért megvívhatlan alkotmányvárának szűz kapui ime
 ez ünnepélyes órában megnyíltak Méltóságod előtt. A
 vár fokáról a megye szent zászlója, mely előtt, nem
 messze ide, a nagyvezekényi mezőn két évszázad előtt
 elhalványult az ozman hold, s mai napig többé meg-
 nem jut; — e szent zászló hódoló üdvözléssel leng
 Méltóságod felé! A kik lobogtatják azt, e büszke
 megye hű fia a szeretet és tiszteletben áradó lel-
 kesedésben kiáltanak: megjött kiért szívünk dobog!

Isten hozta Méltóságodat nálunk! — S nem
 ok nélkül. — Az arany kules mely örökölt diesősé-
 günk e büszke várának törhetlen zárait Méltóságod
 előtt kinyitá, az Méltóságodnak azon hazafiai erényei,
 melyekben csak úgy, mint őseink tántoríthatlan hűsé-
 gében, a világ legalkotmányosabb fejedelemé Ő Felsége
 Apostoli királyunk legfenségebb bizalmát helyezvén,
 királyi kegyelmével Méltóságodat hozzánk küldi, hogy
 hódoló körünkben, mint a legelső magyar ember
 személyesítője, köztünk a törvénynek megvezetteget-
 hetlen őr, a jog és igazságnak megelőzhetlen oszlopa,
 a közművelődésnek mindent megvilágító szövétnéke,
 az ügyfogyottaknak nagylelkű pártfogója, az elnyo-
 mott övezekényeknek nemes részvétli gyámoltója s vé-
 dője, a szegényvárváknak édes atyja, s mindnyájunk
 számára az Isten, a király s az édes haza iránti hű
 alattvaló s fűi hűségnek példányképe legyen, kire en-
 gedelmesen figyelni, s magasztos nyomdokait hiven
 követni mindnyájunknak legszentebb kötelességünk.

Azért miként a nemes megye minden rendű
 rangjai s czimeiben díszes közönségének, ugy csekély-
 ségem nevében is hódoló mély tisztelettel, itt a megye
 házában diadal ives kapujában ismételtlen üdvözlöm
 Méltóságodat, Isten hozta nálunk! Az arany és ezüst-
 ben gazdag bércek felhők lakta magas ormain Méltó-
 ságod üdvözlőre lobog az örömtűz, s hazafiai ére-
 nyeiről már is csobog a myticus Garam folyóknak kris-
 tály habja, s lent az arany kalással rezgő gazdag
 róna tájának, hol egykoron ama hősök áldott porainak
 hantjai fölött Méltóságodnak reményekben gazdag
 bölcsője ringott: minden lakója üdvözlö Méltóságodat.
 — És méltán! Mert Méltóságod szépmegegyénk szülöttje.
 — Tehát test a mi testünköl, vér a mi vérünköl.

Miért is midőn arany és ezüstben gazdag
 hegyeink ormán lobogó örömtűz, a szeretetnek lángját
 is felélesztvén, hozzánk jövő Méltóságodat üdvö-
 zöljük s mindenekelőtt hódoló szívvel, s ajtatos lé-

TÁRCSA.

A macskákról.

A nagy Dumas nem restelt leszállani
 az Olympusról is megzengeni, halhatatlanná
 tenni a macskákat és kutyákat. Aki elol-
 vasta Dumas szellemes csevegését a matro-
 náknak kedvencéről, az nem fog esodálkozni
 azon, hogy most már akad tollforgató em-
 ber, aki vállalkozik a macskák történetének
 megírására.

Furesa ugyan, de ha ma megírjuk a
 föld alakulásának, egyes kőzetek sőt egyéb
 élettelen tárgyak történetét, legalább is
 indokolt az élő lények történetének meg-
 írása is, habár négy lábú is az.

Pedig a macskáknak van valóságos
 történetük is, amennyiben az emberhez való
 viszonyuknál fogva egyes mozzanatokot
 jegyzett föl róluk a történelem.

Az egyiptomiaknál a macska már szent
 állat volt. Isis istennőnek ugyanis tetszett
 egy izben macskaalakot ölteni magára,
 amint azt az egyiptomi papok állították és
 tanították.

Ebből valóságos macskakultusz fej-
 lődött ki. Ha egy czirnos kimult, az egypto-
 mi jobban gyászolt, mintha családjának
 tagját siratná. Halálal bünhődött az, aki
 egy macskát megölt vagy bármi módon
 hozzájárult ahoz, hogy a macska befejezte
 pályafutását.

Cambyses, a ravasz perza király tudta
 ezt és midőn Egyiptom ellen háborút viselt,
 pajzs helyett minden katonájának egy macs-
 kát adott. Az ütközetnél az egyiptomi har-
 czosok eldobták fegyvereiket, mert félték,
 hogy a perzsák a macskákban kárt tesznek.

Igy okozták Egyiptom vesztét a
 macskák.

A töröknél még ma is szokatlan tisz-
 telet tárgyat képezik a macskák, mert a
 czirnosok kedvenc állatai voltak Moha-
 mednek, a nagy prófétának.

Hiszen meg van írva, hogy mikor a
 próféta tanácskozott a kalifákkal, kaftánja
 szélére ráült így czizmos és ott elszunnyadt.
 Mikor aztán távozni kellett, észrevette az
 állatot.

— Allah büntessen meg engem —
 szólt — ha megzavarom nyugalmát!

Ezzel éles kést vett elő és leszelte
 zöld selyem kaftánjának azt a sarkat, me-
 lyen a macska feküdt.

Úgyancsak Mohamedről van följe-
 gyezve, hogy a jó emberét, akinek nagy
 köszönettel tartozott, ilyképen tisztelte meg-

— Légy, légy legnagyobb az igazhivők
 között! Légy a „macskák atyja!”

A macska mint a nagy próféta ked-
 vence és ellensége minden tisztátalanság-
 nak, még ma is nagy tiszteletnek örvend
 a mohamedánoknál s ez az egyetlen állat, me-
 lynek át szabad lépni a moschek küszöbét.

A középkorban a macskáknak gyó-
 gyító erőt tulajdonítottak. Ki nem hallotta
 még, hogy a kuruzsló vénasszonyok macs-
 kászírral gyógyítottak nagy betegeket s a
 magyar vidék babonás népe még ma is
 esodákat mesél a macskászir gyógyító ere-
 jéről.

Egy Weinrich nevű német tudós, az
 orvosi tudományok e kapacitása, egész ko-
 molyan jegyez föl egy erre vonatkozó ese-
 tet. Egy nürnbergi parasztleány nyavalya-
 törés ellen vén asszonyok tanácsára macska-
 vért ivott. Betegsége csakugyan elmaradt,
 de az orvosság gyakori használata után a
 leány nyávogni kezdett, később pedig ege-
 reket fogdosott.

Annyi bizonyos, hogy Weinrich ezt a
 XVII. században mint komoly tényrt írta
 meg, de hisz akkor komoly tudománynak
 tartották az aranyesinálást is. De a bölcsék
 követ mégsem találták meg.

Petrarca, a nagy olasz költő végtelen-
 nül szerette szép fekete macskáját, melynek
 villamos szőrére és smaragzöld szemét meg
 is énekelte. Sőt mikor a macska elköltözött
 az árnyékvilágból a következő verset írta
 sírkövére:

A florenzia költő kettőt szeretett. Az
 isteni Laurát, no meg engemet! Laurája
 tette.

Hogy sonettektől zengett a berek.
 De ki művelte, hogy a sok írást mind meg
 nem ették a bős egerek?

Páduában, ahol a költő, száműzetése
 után második hazát talált, a sok Petrarca
 teliquia közt még most is örzik a kedvenc
 macskának csontvázat.

De Maine hercegnő és De Houlier
 asszony, a két kiváló francia költőnő szin-
 tén versekben örökitik meg kedvenc czir-
 mosaikat.

Müller, a híres történész is nagy
 macskakedvelő volt. Colbert francia mi-
 niszter szobáiban harmincz negyven macska
 is futkosott s többnek emléket is emelt
 Párisban a nagy államférfi.

Nürnbergben 1784-ben egy Nauville
 nevű gazdag ügyvéd meghalt, s mikor vég-
 rendeletét felbontották, a következő pasz-
 szust olvasták benne:

„Mindem vagyonomat gazdasszonyom-
 nak Rost Annának hagyom. Kikötöm azon-
 ban, hogy macskáim, életük végéig a ház-
 ban lakjanak s ápolásukat és élelmezésüket
 Rost Anna a legszorgosabban végezze.”

Párisban Du Puis asszony a hirneves
 hárfásnő, macskájának 5000 arany tallért
 hagyott és ápolását Drexel jezsuita páterre
 bízta.

Vannak különzők még most is, akik
 hasonló végrendelettel tűnnek fel. A macskák
 nagy tisztelői azonban manapság főleg a
 vén kisasszonyok, akik különösen félnek az
 egerektől.

ekkel hálát mondván Ő Felsége I. Ferencz József apostoli királyunknak, hogy Méltóságodat Főispánunknak legkegyelmesebben kinevezte, a miért a magyarok Istene tartsa meg Őfelséget! Méltóságodat hódoló körünkben mély tisztelettel fogadván, lelkeink hűségének aranyát, szíveink ragaszkodásának ezüstjét, ezennel felajánljuk a magyarok Istenehez, körvén: hogy Méltóságodat mennyei kegyelmével, hódoló körünkben, szerető hívei között a legmagasabb emberkorig boldogsága és éltesse.

S most midőn harmadszor is fűrtöt fakadó azon magyar köszöntéssel: Isten hozta nálunk! Méltóságodat melegen üdvözöljük, mink diadal utjából félre állván, mély tisztelettel kérjük Méltóságodat, tessék már most felmenni nemes meggyénk ősi várának tróntermébe, hol elfoglalván főispáni székét, ebben a felséges Isten dicsőségére, az Apostoli király örömére, imádtott hazánk díszére, s szeretett meggyénk javára, az élet és idők úra, s Istene kegyelméből addig éljen, míg csak az Isten, király és a haza szolgálatában annyi jót tett, s oly sok hallhatatlan érdemeket szerzett magának, hogy ezeknek a történelem legszébb lapjain ébretülkélirandó méltó megörökítésére kincs-gazdag bérézeink összes aranyának festéke megkívánassék! melynek legdrágább színében azután Méltóságod nagyveve az utánunk jövő nemzedékek dévonakának is buzdítására örökön fényeskedjék. Isten szent áldása tehát kísérje és segítse Méltóságodat hódoló körünkben, szerető hívei között. Éljen!

A főispán röviden válaszolt. Ugymond: Őfelsége által mint e megye szülötte választott ki, — és éppen ezért örömmel fogadta kinevezését. Ismeri ezen megyel ismeri ősei történetét — és oda fog törekedni, hogy ősei példáját követve, mint e megye hű fia, a megyének, ezen második hazájának javát és érdekeit előmozdítsa.

Ezután a megyeház nagytartermébe ment az alispánnal, hol Szlávy koronaőr, Hunyady gróf, Migazzy Vilmos gróf s a vármegye törvényhatósági bizottságának zöme lelkes éljenzéssel fogadta, itt a vármegye alispánja által következő beszéddel üdvözöltetett:

Méltóságos Főispán Ur!

Lelkesült örömmel üdvözölöm Méltóságodat Barsvármegye ősi székházában, melynek küszöbét jelen állásában ma először átlépni méltóztatott.

Üdvözölöm ezen fényes és a hazafias erényeken nyugvó állásában — Barsvármegye törvényhatósága nevében és ezen gyűlés terében, hol édes hazánk alkotmányának és a megyei önkormányzatnak megvédésében — évszázadokon át a hazafias érzelmei magasztossága mindég versenyre kelt, s hol a törvény tisztelet és a Felséges uralkodó iránt tartozó alattvalói hűség szilárdságát... soha semmi viszontagság meg nem rendítette.

Üdvözölöm Méltóságodat ezen gyűlés terében: hol egyuttal a munka és a kötelesség tárháza honol, melynek minden munkása — az öntudatos kötelesség érzettől áthatva — Méltóságodat a szentesített törvények végrehajtásában támogatni kész.

Kérem Méltóságodat: fogadja üdvözetünket teljes bizalommal és szeretettel; ossza meg velünk nemes törekvéseit, hogy bölcs vezetése mellett és őseink példájára: a haza és a király iránt tartozó hűségben, valamint alkotmányunk és önkormányzatunk megvédésében, ugyszintén: szeretett meggyénk érdekeinek előmozdításában továbbhaladhasunk és a közügynek hiven szolgálhassunk.

Őszintén reméljük és kérjük: hogy Méltóságod körünkben találja fel kedves othonát, s hogy az Isteni gondviselés árássa bő áldását Méltóságod hazafias működésére, s hogy Barsvármegye közönségének öröme és meggyénk dicsőségére az Isteni gondviselés Méltóságodat sokáig éltesse, — Éljen!

Elfogultan lépett — válaszolá a főispán — a megye székházába, de most e helyen, a hol érzi, hogy munkálkodását kifejténi kell, nem elfogult többé. Teljes tudatában van a feladatnak melyet maga elé tűzött, és erős akarata van, hogy annak megfeleljen.

Rövid fél óra múlva a főispán fényes környezetével, a törvényhatósági bizottság tagjainak igen nagy száma által kísérve a templomba ment. Az istentiszteletet Kittenberger István esperes végezte fényes segédlettel.

Mise után a rendkívüli közgyűlést az alispán megnyitotta, és bejelentette, hogy Kazy János cs. és kir. kamarás ömeltósága vármegyénk főispánjává legkegyelmesebben kinevezetvén, megjelent; miért is illő volna, ha a törvényhatósági bizottság kebeléből egy küldöttséget meneszten ömeltóságához, hogy a székhelyre gyűlésébe meghívja. A meghívásra a főispán megjelent. Lelkes és szünni nem akaró éljennel fogadtattott. Ezután felolvastattott a kinevezés, — és a főispán az esküt letette. Eskü után a főispán székbe foglalt helyet, melylyel együtt — hagyományos szokás szerint — négy járási főszolgabíró által harsány éljenek között magasra emeltetett.

Ezután a főispán kellemes, erőteljes ismert nyugodt beszédmódoában talált színekben esetelte a megyei adminisztráció feladatát; összehasonlította a municipiális s állami közigazgatás kormányzatának teoriáit; kifejtette meggyőzőleg, hogy bármely irányu adminisztráció megtermi üdvös hatását, ha a közigazgatás faktorai, a vármegye tisztikara lelkiismeretesen oldja meg

feladatát; ő bizik a vármegye tisztikarának munkaszeretetében s számítva a törvényhatósági bizottság szives támogatására azon reményének, meggyőződésének ad kifejezést, hogy Barsvármegyének ugy közigazgatási, mint kulturális viszonyait közös erővel tovább fejleszteni s a vármegye közönségének — osztály- és rangkülönség nélkül szolgálván érdekeit — jólétét emelni szerencsés lesz. — (A tartalmas beszédet esetleg egész terjedelmében közölni fogjuk. — Szerk.)

A főispán beszéde után dr. Ruffy Pál megyei főjegyző következőleg üdvözölte a főispánt:

Méltóságos Főispán ur!

Ezen nemes vármegye jegyzőkönyveiben megörzött s évszázadokra visszaható szokás szerint az általam betöltött tiszt egyen kitüntető officiumát képezi, hogy ezen ünnepélyes pillanatban a régi K. K. és R. R.-nek erényekben méltó jogutódai a törvényhatósági bizottság lelkesedő örömet kifejezzem, ő cs. és apostoli királyi felsége azon kegyelmi ténye fölött, melylyel Méltóságodat főispánná kinevezni s hozzánk vezérelni méltóztatott.

Midőn ezen tisztetnek, vezéreltetve lelkeim legszentebb meggyőződése által is halvány szavakban kifejezést adva, megfelelni törekszem. Szemeim előtt ragyognak — hivatalbeli nagy elődömmek Plathy Mihálynak 1822-ben itt ezen helyről elmondott szavai; s azokat alkalmazni sietek: Méltóságodnak a legszerencsésebb egyetértés mellett sikerüljön a vármegye ügyeit oly szerencsésen kormányozni, hogy tökéletes boldogságunknak előre örvendhessünk.

Be kell ismernem, hogy ezen mai örömmel elragadó fénye, mely municipiumunk történetének legfényesebb lapjait juttatja eszembe, elnem homályosíthatja azon aggodalmakat, melyek Méltóságodnak az imént lelkesen elmondott székhelyi beszédeben oly erélyesen kifejezést nyertek:

A korszellem, meg-meg döngeti a megyevár rozsdásnak tetsző kapuját és bebocsátást kér, hogy a várat lebontsa és helyébe a saját izlése szerint építse fel palotát sorát.

A közigazgatás reformja nem riad vissza a radikális alkotásoktól, tehetetlenek, kimerültek mondja a mi szervezetenket a azt mondja, ami gyöngesége van átadja az örök feledésnek, ami erénye volt megtartja örök emlékezetnek.

Vajjon képesek leszünk-e találni rendszert, mely az ezredéves multból mentett rendszert pótolja, vajjon emberi genialitás képes lesz-e teremteni egy nap alatt jobbat, mint ami természetes fejlődésben azzá lett, amit mi birunk.

Vajjon tökéletesebb alkotás-e a világ város vastornya, mint a Libanon hegyének czédrusa, mely századok előtt volt mag, s ma egy nemzetiséget árnyaz be koronájára?

Vajjon a szabadság tetteben és szóban, vajjon a demokraczia nincs-e jobban megvédve régi városunkban mintegy mindent elnyelő centralizáció bürokratikus tömkelegében?

Vajjon a mi patriarcalisnak vádolt belkormányzatunk erkölcsiében nem jobbe, mint egy megrendszabályozott kaszánya élet?

A jövő, talán az igen közeljövő meghozza nekünk a választ és e terem falai, melyek ma pezsdülve életörömtől, visszhangozzák a lelkesedést, nem fognak-e kongani — a kíváncsi lépte alatt, mint az elhagyott szinterem, melyben az enyészet lakozik?

Törvényhozásunk bölcsessége megfogja találni amit kell, felelteni azon arany hidat, mely egy évezredes multat egy ezredre kiható jövővel összekötni alkalmas lesz — s mi azon tudatban, hogy a szabadelvűség alapelve, a társadalom joga az államban, nyugodtan nézhetünk jövőnk elé azon hitben, hogy a mithos szent szárnyasaként dicsőbb alakban szállunk ki a máglyáról.

De addig is szilárd kezekkel kell vezetnünk belrendünk kormányát, addig is oda kell törekednünk, hogy azon erkölcsös tiszta érület, melyet elődeink Vesta szűz lángjaként őriztek, a maga eredeti dicsfényében felragyogjon,

hogy belkormányzatunknak továbbra is vezér világa maradjon azon törekvés, hogy szegény sorsú népünknek ezrei nyomorát enyhítve, a szegényügyet keblünkben rendezzük.

Hogy nemzeti nyelvünk szent palladiumát diadalal vigyük előbbre s a sötétben bolyongó tudatlanságnak meghozzuk a magyar kultúrának biboros nap-sugarát.

Hogy községekben az autonóm öntudatot fejlesszük s kormányzatuk vezetésében az intellektualis erő uralmát érvényre juttassuk, városainkat pedig — hogy az ország nagy igazságügy minisztere szavaival éljék, az ország fejlődésének motorait, a megyei élet kulturai, politikai és gazdasági emporiumaivá tegyük, hogy belőlük a nemzeti szellem és nemzeti kultúra sugárzókkon azok vidékre, melynek gócpontjaivá lettek.

Hogy azon jó egyetértés, melyet egymásközt gondoltunk, mert a jobb a jónál jobb ne csak megmaradjon, de fejlődést nyerjen.

Hogy a társadalmi felfogás az érdem tiszteletében, az elnyomott pártolásában nyilvánuljon s a kaszt szellem ridege, kedves együttérzésünknek drága fonalát ne tépje szét.

Hogy a hitfelekezetek között a kölcsönös tisztelet gondozása által a vallás erkölcsi erköléstől megoltalmazuk.

Ezen törekvések azok, melyek megvalósításához Méltóságodban vezért nyertünk, kinek diadalkapukat emeltünk, mert bizunk, hogy velünk győzni fog.

Méltóságodnak ismerjük erényeit, munkaerjét, jellemét, politikai és társadalmi felfogásának tömörségét.

Nem idegen nekünk, mert midőn királyi parancsszóra hozzánk jött, hazajött, hisz nemessége törzsfájának éltefe talaja e megye föld.

E tudat hatása alatt bizunk, hogy képesek leszünk ezen vármegye számára dicső multjánál szebb jövőt teremteni s az 1822-ben kimondott szót beteljesül: boldogságunknak előre örvendhetünk.

Isten áldása vezesse Méltóságodat. Isten hatalma tegye hatalmassá minden igaz tetteben.

Méltóságodat, vármegyénk politikai és társadalmi hormánya élén az Isten éltesse!

Ennek végzetével ifj. Majláth István megyei közigazgatási gyakornokot tiszteletbeli szolgabírónak nevezte ki a főispán.

A közgyűlés véget érven, — következtek a tisztelgések.

A tisztelgő küldöttségek a következők: a r. kath. klerus, a ref. helv. egyházi testület, az ág. ev. egyházi testület, az izr. hitközségek küldöttsége, a kir. bírósági karok, az ar.-maróthi kir. ügyészség, az ügyvédi kar, a kir. pénzügyi hatóságok, a kir. állami építészeti hivatal, a zarnóczai kir. erdőkerületi tisztség, a lévai főgymnázium, a lévai állami tanítóképző, a körmőczy főreáltanoda, a tanítói kar, Léva s vidéke rom. kath. tanítóegylete, a posta és táviró hivatal, Körmőcz sz. kir. város küldöttsége, Ujbánya sz. kir. város közönsége, Léva és Ar.-Maróth város közönsége, ar.-maróthi tüzoltó-egyesület, ar.-maróthi takarékpénztár, zarnóczai tüzoltó-egyesület, a községi és körjegyzők küldöttsége, az állami és magánbánya vállalatok küldöttsége és végre a megyei tisztikar.

Itt az alispán a következő beszédet mondotta:

„Méltóságos Főispán Ur:

Midőn O császári és apostoli királyi Felségének valamint a magyar királyi kormányzat bizalmából — Méltóságod e megye kormányzatát átvenni méltóztatik, nekem jutott a szerencse: hogy Méltóságodnak a megyei tisztikart bemutassam.

S midőn ezt tenni szerencsém van, engedje meg: hogy Méltóságodat mint közvetlen főnökünket ezen fényes állásában újól üdvözöljem, és szívünkbeli eredő örömeinknek s szerencse kívánatunknak adjunk kifejezést ezen legfelsőbb elhatározás felett: melyben érvényesítve látjuk az igazi érdem és hazafiai erények legkegyelmesebb méltóságát.

Fogadja Méltóságod férfias ígéretünket: hogy kötelességeinket hiven teljesítendjük, — iparkodni fogunk, hogy bizalmát kinyerhessük, — s igyekezni fogunk, hogy Méltóságod terhes feladatában osztozzunk, s annak megoldásában tőlünk telhetőleg működjünk.

Isten áldja és Isten éltesse Méltóságodat; Éljen!

Az ebéd.

A megyeház bárom termében 168 személy vett részt a fehér asztalnál. Ott voltak: Szlávy koronaőr, Hunyady László gróf, Sárkány kir. táblai tanácselnök, Migazzy Vilmos gróf, Keglevich István gróf, Révay Simon báró, Odeskalchy Arthur herceg, Kazy Lázár, gr. Barbó, Kazy József, Szirány Sándor, dr. Ámon Ede, Mácsay Lukács, Kosztolányi Sándor, Detrich Péter, Cnabada József s számtalan testület feje, a nagy közönség s bizottsági tagok előkelőségei.

A negyedik fogásnál a főispán nyitotta meg a toasztok hosszú sorát, öfölsége a királyra és királynére emelvén poharát. — Utánna Máriaassy István a következő lelkes beszédben fejezte ki érzelmeit:

Uraim!

Bármennyire csorba ütöttem: újabb időben a magyar municipiális intézményen, mégsem lehet tagadni: hogy midőn nem valami konkrét intézkedésről van szó... hanem a közérület önkéntes nyilvánulása forog fenn, akkoron a közérület legjelentékenyebb közegének még most is a törvényhatóságok tekintendők.

Ezen felfogásom mellett bizonyít a mai napon átelt ünnepélyesség, mely megyénk új Főispánjának bevonulásánál oly fényesen és önkéntesen hirdette a közérületet, — de e mellett szóll Barsvármegye törvény-

hatóságának őseitől öröklött igazság érzete is mely szerint: még egyrészt a köztéren hasznosan működött jelesének mindenkor kegyeletes elismeréssel adózott, ugy másrészt: szívessen előlegezte a bizalmat és a szeretetet mindazon tényezőknél, kik a megyei közérdek előmozdításában és fejlesztésében munkálkodni vállalkoznak.

Es én azt kérdeim: lehetne-e másként tenni? lehetne-e másként érezni? — azt hiszem, hogy nem, — mert még egyrészt a köztéren működött jelesének emlékei hatalmas varázssal rezegnek át szívünk érzelmeinek hurjain, másrészt a most ünnepelt nagy férfiú nevének említése, egy lelkesítő tüzet lobbant fel szívünkben, melynek fényénél a multnak emlékei és a jövő reményei egymást átölelik!

A dőzzunk tehát hálával és elismeréssel a mult jeles férfainak, — adózzunk bizalommal és szeretettel meggyénk jövőjének és azon vezér férfiaknak, kinek kezeibe van letéve meggyénk újabb vezetése és gondozása! — Adózzunk az Isteni gondviselés, hogy a beközvetkezett váratlan események után, egy oly jeles férfiú közül tömörülhetünk ki e megye szent földjén született, kinek bölcsőjét it ringatták, s ki ezen megye régi dicsőségének delejét telet levegőből szivta nemes lelkébe a hon és szabadság iránti szeretetet, valamint meggyeje iránt viseltető nemes érdeklődést.

Bizom meggyénk jövőjében! — s habár nem vágyainknak tetőpontja a mostani közhelyzet, melynek korlátai között mozgunk, de lábnak: alatt érezzük a földet, melyen öntudatos munkássággal tovább haláhatunk... s ápolhatjuk az elvetett magot, mely meghozza a sikert... az újra ébredés nemes gyümölcsét.

A siker áldása Istennél van, — de az Isten csak munkának ad bérül sikert, — adja Isten, hogy jeles Főispánunk Méltóságos Kazy János cs. kamarás ur — munkánkat sikerre vezesse, s hogy, vezetése mellett, a munka sikerével együtt: e megyében a közös egyetértés megteremtésének mindnyájan örvendhesünk!

Kérem az Isteni gondviselést: hogy méltóságos főispán urunkat — „kinek eddigi működését a szilárd elhatározás és a független akart jellemzi“ — szeretett Magyar hazánk és a Felséges uralkodó ház trónjának dicsőségére, valamint meggyénk érdekeinek megvalósítására, ugyszintén a közös egyetértés létesítésére, mindnyájunk öröme sokáig éltesse, Éljen!

E lelkes felkészítő után megeredt a toasztok árja, a habzó pezsgők sziporkázó gyöngyeiben egybeolvadt a vármegye közönsége; ittak a jelen- a távol levők egészségeért, a vármegye oszlopaiért a fiatal generacia diadaláért stb.

A kivilágítás.

A mily impozáns volt a bevonulás — épen oly fényes volt a kivilágítás, mely bármely nagyvárosnak dicséretére válnék. Migazzy Vilmos gróf ősi emeletes kastélya fényárban uszott; a zöld koszorúkkal feldíszített erkélyen magas álványon, fehér alapon babér és cserágak között „Éljen Kazy János főispán“ felirat volt fényesen kivilágítva. A piacon levő házak közül Tomasek Sándor, Eisenberg Károly kereskedők házai zöld galyakkal feldíszítve, az eresz alatt lampionokkal, a kirakatokban számtalan gyertyával volt kivilágítva, a takarékpénztár helyisége, Munk és Steiner kereskedők lakásai fényesen voltak kivilágítva, a kir. adófelügyelőség helyisége is igen szép látványt nyújtott; a kapu felett méter nagyságu betűkből „Éljen Kazy János“ felirat égett, a város által emelt dískapun több száz lámpa volt, különféle színű görög tüzek égtek, villanyos gyertyák gyújtattak; egyszóval mintha meg lett volna Aranyos-Maróthi varázsolva. Az ablakokban „Isten hozott“, „Élj közöttünk“ feliratok voltak a kir. adófelügyelőségénél; a takarékpénztár ablakain „Egyetértés“, „Éljen a haza“ feliratok tündököltek.

Kilencz óraker 120 fáklyával vonult a nagyközönség a főispán ablakai alá, — a hol a főispánt Kosztolányi Aurél ügyvéd a következő beszéddel üdvözölte.

Méltóságos főispán ur!

Mindazok, a kik ma méltóságod fogadtatása, és Barsvármegye székhelyére bevonulása alkalmából összejöttek, azon kellemes reménnyel kecsegtetik magukat, hogy a mai nap május 16-ka, ugy méltóságod szívében, valamint a mi szívünkben emlékezetes napul lesz fejegetve.

Méltóságod azon rövid idő alatt, a mióta szerencsénk jutott körünkben tisztelhetni, meggyőződést szerzhetett magának arról, hogy Barsvármegye közönsége nyílt szívvel, s önzetlen örömmel üdvözölte új főispánját. Barsvármegye közönsége pedig azon hitben él, hogy alkalma leend méltóságodban megismerni azon férfit, a ki mint e megye szülöttje, tehát saját édes vérének, a legnemesebb ambícióval, jeles készütséggel, szép

multtal s lovagias jellemmel megáldva, Barsvármegye jogos igényeinek, s hazafiasan felfogott érdekeinek hatalmas oszlopá s védője leend.

Magyarország történetének lapjain anynyi szerencsétlenséggel és veszedelemmel találkozunk, mely nemzetünket végpusztulással fenyegette; hogy látva ez ország tekintélyének növekedését, még legnagyobb ellenségünk is kénytelen elismerni: miszerint nemzetünkben az életképesség, a tetterő és a hazafiság a legnagyobb mértékben vannak kifejlődve. — A nagy haza iránti szeretetünkkel, teljesen összeegyeztethető szűkebb hazánk, a magyar államszeme, a nemzeti kulturának erős vára Barsvármegye iránti rendíthetetlen ragaszkodásunk; s a meny nyiben a legtöbb ember helyzete s viszonyainál fogva, országos kérdések megoldásánál befolyását s tevékenységét nem érvényesítheti; a saját vármegyéjében azonban úgy a szellemi, mint az anyagi gyarapodás előmozdításában tevékeny részt venni mindenkor alkalmat talál; — saját vármegyei jóléte kihat a nagy haza boldogsága s dicsőségének megalapítására.

A midőn öfelsége méltóságodat Barsvármegye főispánjává kinevezni kegyeskedett, fényes jelét adta méltóságod kitűnő jó tulajdonságai iránti feltétlen bizalmának. A midőn Barsvármegye közönsége, méltóságod kinevezését alkalmasból minden oldalról nyilatkozó őszinte örömeinek ad kifejezést, teszi azt azon meggyőződésben, hogy méltóságod a ki hivatal van egy közszeretben állott kitűnő főispán helyét betölteni, miat a megye új vezére zászlójára az „egyetértés“ jelszavát fogja írni és Barsvármegye közönségének törvényekbe nem ütköző óhajátait éber figyelemmel fogja szemé előtt tartani.

Barsvármegye integritása, jövőbeni fennállása, politikai s megyei pártokon felül álló gyors és igazságos adminisztráció, a valódi érdemek elismerése s méltatása, Barsvármegye jogos igényeinek a magas kormány előtti hazafias, bátor és férfias támogatása és előmozdítása; ezek azon óhajások, melyek ha megvalósulnak; ércznel erősebb s maradandóbb emléke lesz méltóságodnak, úgy a mi szíveinkben, mint utódaink szívében is.

Hogy ez így legyen, s hogy nagy reményekre buzdító tevékenységét teljesen kifejthesse, lelkesedésünk szent hevével kiáltjuk, hogy Barsvármegye új főispánja sokáig éljen!

Vannak az életben pillanatok — válaszóla a főispán — melyek felejtethetetlenek. Be kell vallania elfogultságát, azon szép megtiszteltetésekért, melyekben Barsvármegye közönsége részesíti. — A legerősebb akarattal, a legnemesebb szándékkal jött Barsvármegyébe és Isten segítségével a megye javát és érdekeit teljes erejéből, mindenkor előmozdítani fogja. „Fősvényi vagyok az ígéretekben“ — így végzi beszédét — „adja Isten, hogy annál gazdagabb lehessen a tetkeiben.“

Ezek után az alispánnak fogatára ülve, megtekintette a kivilágítást; — a nagyközönség kísérté utjában nem szűnő éljenek között. — r. t.

Budapest, 1889. május 17-én.

— A főváros tavasza és egy kis pletyka. —

Ebéd után nincs boldogtalanság. Hogy hol olvastam, azt nem tudom, hanem szent igaz. Kivált ha az ember turós csuszával jóllakik.

En is épen most keltem fel az asztaltól. Kényelmesen csibukra — nem öt krajczáros debreczenire — rágyújtok, s a kanapén szürcsölgetem a mokaát, mikor befont a levélhordó és kezembe nyom egy levelet, melyben a szerkesztő ide telephonoz, hogy hol maradt a fővárosi levél? Tyűh, az áldóját! Erre csakugyan nem számítottam. Oda a boldogság, — az ábrándozásoknak szentelt arany idő. No gyerek! ide a pennát, tintát, papírost, kiáltottam — volna az inasomra, már tudniillik, ha lett volna. Így hát magam szolgája lévén, mindent magamnak kellett előteremtennem.

En Istenem! Erről csakugyan megfelleledkeztem. Csak az vigasztal és ment ki, hát hiszen úgy sem sokan gyönyörködnek az én levelemben. Ezen hölgyektől és uraktól pedig ünnepélyesen bocsánatot kérek. De hát ez a meleg, ez az álmosító tavaszi meleg olyan lustává és feledékenynyé teszi az embert.

Tavasza, tavasz! Hát csakugyan itt a tavasz. Énekelnek a poeták mindenféle variációkban.

Hát most én is a tavaszról írok. Kérem, ez nagyon hangulatos tárgy, alkalmas az öt és egy fél lábú jambusokra vagy trochausokra. Itt a tavasz! Zengi a madár, nó nálunk, Pesten legfeljebb a kanári, meg az erszebettéri verebek; itt a tavasz, sutogja az erdő.

És csakugyan itt van! Látom magam is, hiszen a gomblyukak tele vannak már bokréttával, ez pedig csalhatatlan jel arra nézve, hogy a fű is kidugta zöld fejét és az ibolya is kinyitotta fel nem cvikkereztett és monoklizott szép kék szeméit.

Itt a tavasz. Már pedig a közepét tapodjuk. A virágfakadás és a szívek ébredésének hónapja, a gyönyörű május minden reggel édes illattal felt szellővel kelt fel, melyet a svábhely felől ide küld a porban fürdő fővárosi lakónak.

Mert a főváros tavasza nem olyan ám, mint más városé vagy falué. Itt nem zsong a méh, a darázs a zöld mezőben, hacsak a kiabáló handlé nem; itt nem nyílnak a kerti és mezei virágok, kivéve a mákvirágok, no meg a mit az ablakban ápolnak fáradsággal, itt nem röpöknek cifra pillangók, hacsak a kecsesen hajlongó dandykat nem tekintjük azoknak. A frissen kaszált széna illata nem terjed itt zset a levegőben, legfeljebb az erősen beparfümözött hölgyek árasztanak fullasztó és kábító illatot.

Ez a tavasz a kikelet paródiája. A ki mégis a természet teremtő erejében, pompájában akar gyönyörködni, a városi gőgöt, mert a városban legfeljebb az utczák, kávéházak és a közművek tavaszában gyönyörködhetik az embert.

A hölgyek toilletjeiket mutogatják; a kávéházak törzsvendégei az utczákra hordozkodnak ki a kitett leanderok árnyékába; a közművek pedig hányják a maltert és meszelnek ujult erővel a hosszas téli pihenés után.

Hanem künn már szabadabban lélegzik az ember. A mint a nyüzsgő város poros levegőjéből a szabadba ér, mintha egy bilines szakadt volna le lelkéről. Itt künn már a maga fenségében láthatjuk és csodálhatjuk a tavaszt. Az országos kiállítás helyén most a virágkiállítás ígér kellemes látványt a virágok kedvelőinek.

Künn a gyepon pedig futtatnak az „urak“. A bockmakerok és totalisateurok foglalják le az időt. Az idei verseny egyik kiváló érdeme, hogy magyarok igen szép számmal vannak képviselve. A gyepon tartják a hölgyek választékos öltözékétől, kik hüségess látogatói a futtatásoknak.

A sport más kedvelői pedig labdázna k, mint valami kis diákok. Hát ez nagyon egészséges időtöltés. A tapasztalat bebizonyította, hogy a testgyakorlás e néme fejlesztő és edző a tagokat.

Igy él a fővárosi ember tavasszal. De azért a kinek finanziaális viszonyai engedik, már a vége felé falura húzódik vagy pedig fiatal menyecskeké szokása szerint elmegy fűrdözni. Aztán a város kihál és beáll a csend. Csak késő őszszel elevenedik fel ismét.

Ugy tesznek a honatyák, kik szetszélednek pihenni a költségvetési vita lefolyása után.

Mint értesültem, Léva igen kellemes élvezetben részesült a műkedvelők által. Egy phonograf által újra eljátszattam magamnak a darabokat és kénytelen vagyok *Syrius kritikája* után indulni. En, a ki a műkedvelőket rendszeren jótékonsági gőresökben szenvedőknek képzeltem mindig, örömmel vettem észre tévedésemet. Mindjárt jó hatással volt rám nézve a sugó azon nyilatkozata, hogy Tháliának még nem igen voltak szebb papnői, s a kik jobban tudtak csevegni még annál a kanárinál is, melyet a fülemilék tanítottak csicseregni. Nem hiába sóhajtoztak az urak: „Elragadó!“ „Imádásra méltó!“ „Soha szebb alakot!“ — Nem kevesebb érdem illeti a szereplők erős nemét is, kiknek a kritikából ennyi is elég. Általános elismerést vívtak ki maguknak a nemes czél és törekvés által az összes tagok.

Követésre méltó példa. Jó példát mutattak azonban azok, kik a párisi kiállításon Tisza övéa daczára is résztvettek. Amit Tisza jóvendőt, nem teljesült; a magyarok tiszteletben és becsülésben részesülnek mindenütt. Multkor Carnot elnök is meglátogatta a kiállítást és levett kalappal hallgatta végig a Rákóczy-indulót.

Hanem Boulanger urnak baja esett, mint hírlik, komoly beteg, valószínűleg lázt kapott, hogy nem mehet a kiállításra. Kicsibe mult, hogy a muszka czárnak nem esett baja. Ujabbban az összeesküvés szálainak egész csomóját fedették fel. Csofaldatos ez a nihilizmus. Szent-Pétervárot már a helyőrségi tisztek közé is befurakodott, kik közül többeket elfogtak.

De nekünk magyaroknak mégis hozott a tavasz egy zöld levelet az öröm koszarujához: József, a legmagyarabb főherceg vasárnap ülte meg esküvőjének huszonöt éves jubileumát. A gratulációk sorába lépett a főváros is.

Ennyi a tavaszi saisonról! Igen tisztelt szerkesztő ur, itt a levél! Hanem most megint elő a csibukkal, meg a fekete kávéval. **Fővárosi levelező.**

Különfélék.

— **Nekrológ.** Őszinte részvétellel vetjük a megdöbbenő gyászirt, hogy T o l d y Zsigmond messze vidéken köztisztelet- és szeretetben álló szántói, (hontvármegyei) földbirtokos e hó 15-én élete 52-ik, boldog házassága 26-ik évében agyszélhűlés következtében elhunyt. A boldogult, kiben kerületünk orsz. képviselője K o n k o l y Sándor szeretett ipáját vesztette, egész életén át az áldásos munka embere volt s míg ezzel hön szeretett családjának jólétét biztosította, a köztéren kifejtett önzetlen törekvése által polgártársainak közbecsülésére tette magát érdemessé. A gyászszert következtében mélyen suttott család lelje némi

vigasztal azon tudatban, hogy fájdalomában őszintén osztoznak a legszelebb körben. Legyen áldott a derék férfiú életének emlékezete! — A család gyászjelentése így szól: „Özv. Toldy Zsigmondné, szül: Stangel Erzsébet a maga, valamint gyermekei: Zsigmond és Erzsébet, férj. Konkoly Thege Sándorné, veje Konkoly Thege Sándor, unokája Sándor, atyja Stangel Máté, unokahuga Toldy Viktoria s az összes rokonság nevében mély fájdalommal tudatja forrón szeretett férje, illetve atyjuk, nagyagyja, veje és nagybátyjának, nagy-szelmezi Toldy Zsigmondnak élete 52-ik, boldog házassága 26-ik évében, f. évi május 15-én esti 7 órakor, agyszélhűlés következtében történt gyászos kimúlát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 17-én délután 5 órakor fognak a szántói sírkertbe örök nyugalomra tétetni; az engesztelő szentmise-áldozat pedig ugyan-csak f. hó 18-án a szántói r. kath. és 23-án a zsemberi kegyuri templomban fog az Urnak bemutatattni. Szántón, 1889. évi május hó 16-án. Béka poraira!“

— **Bende Imre** besztercebányai püspök — mint értesültünk — e hó 20-án néhány napig tartó körutira indul. Utjába ejti Selmeczbányát, Szélnakát, Bagonyát, a honnan Nagy-Kereskénybe megy Mailáth István, vármegyénk volt főispánjának látogatására. Kereskényből Kis-Koszmályt ejti utjába a meglátogatta K a z y János új főispánunkat. Mint biztos forrásból s örömmel halljuk, a köztisztelet- és szeretetnek örvendő főpap városunkon keresztül utazván, Lévat is figyelmére méltatja s rövid időre L a k n e r Antal plebános vendége lesz. Kis-Koszmályból átrándul Garam-Szölösre, onnan Ar-Maróthra, Némethibe, Szt. Benedekre s végre Zsarnóczán keresztül Bars-Szt.-Keresztre.

— **Műkedvelőink** harmadik előadása e hó 18-án, tegnap, folyt le zsufozt ház mellett. Hogy műkedvelőink hogyan oldották meg szerepeiket, arról színireferensünk számol be lapunk más helyén. Mi csak annyit jegyzünk meg a legutóbb lefolyt három előadásra, hogy a jövőben ne halasztszák azokat ily kísérő, hanem használják fel erre az őszi időt vagy a nagybőjti napokat. Májusban már nem szívesen szorult be a közönség a szűk falu terembe; kifelé vágjuk a szabadba. Műkedvelőink különben ez alkalommal is kiváló igekezetekkel iparkodtak biztosítani az előadások sikerét. Teljes elismeréssel adozunk a közönség részéről a közreműködők fokozott szorgalma által szerzett élvezetes eszékért s azon óhajunknak adunk kifejezést, hogy vajha minél előbb s minél gyakrabban ujulnának meg a műkedvelői előadások! Az esték jövedelméről szóló adatokat lapunk jövő számában teszszük közzé.

— **Adomány.** S i m o r János bibornok-éresek ő eminenciája — mint értesülünk — a garamlői templom helyreállítási költségeinek fedezésére 800 frtot adományozott.

— **Meghívó.** A „Barsi evang. reform. tanító egyesület“ tavaszi közgyűlését Léván, május hó 21-én délelőtt 9 órakor fogja megtartani; melyre az egyesület rendes-, partoló- és tiszteletbeli tagjai s a tanügy barátai tisztelettel meghívattak. Léva, 1889. május 17. Kutassy Dénes egyleti elnök.

— **Talált kincs.** Alsó-Fegyvernek hontmegyei községben a minap tekintélyes pénzeleltre bukkantak Adler Jakab cselédjei szántás közben. Az ekevas egy edényt szántott fel, mely telve volt ezüst tallérekkel. A cselédek, kik ezt észre vették, ismét behabarták vissza az edényt és elhatározták, hogy a legközebbi vasárnap reggelre viradóra elmennek és kiássák. — Hja! de a szerencse sem oly bolond, hogy mikor valakinek a nyakába varrja magát és onnan erővel lerázzák, ismét vissza menjen. Másnap a tulajdonos az új szántásba kukoriczat ültetett és a munkásokkal kint volt leánya is. Az ültetés alkalmával ismét rábukkantak az ezüstre s bár a munkások igekeztettek örömeiket elpalastolni, de a kis argusz szemü felügyelő észrevette és odahívta nem messze levő atyját. Az ásás 270 darab tallért hozott felszínre, melyet a tulajdonos magához vett. Mint a szél terjedt el a hír a szülőhegyen és a községben, rögtön akadt után kutató elég — s, tarták a földet. Nem is eredmény nélkül, mert még vagy 18–20 darab ismét felszínre jött és egy szép diszművi reliefekkel ékített ezüst pecsétnyomó gyűrű is. A tulajdonos sietett is az így előkerített tallérokat bekasszálni s különösen a gyűrűre fájt nagyon a foga, de hiába, mert a megtaláló a követelésre azt mondta, ha az enyém nem lehet, a tied sem lesz . . . s bele vetette a községben keresztül folyó Szekeinczébe. A mi a leletet illeti, az legnagyobb részt a XVI-ik századbeli német hercegségben vert 2–3 frtos nagyságu tallérok; csak alig akad közöttük egy-kettő, mely kisebb, körülbelül a mai 25 kros nagyságu. A leletet Ipolyságra a kir. adóhivatalhoz fogják beszállítani s a kőrgyűző összeírta azok neveit is, kik utólag ásogattak és egy-két darab birtokába jutottak. Így írja le az egész esetet egy munkatársunk, ki a leletről saját szemével győződött meg.

— **Ezeréves ujság.** Általános a hit, hogy a legrégebb hírlapok Európában található és a Mercury, a mely néhány évvel ezelőtt szűnt meg, büszkén hirdette, hogy 1540 körül alapított. Az európaiak eme

illuzióját azonban halomra dönti azon Khinából érkezett hír, mely szerint a pekingi hírlap ez évben tülti be ezredik évfolyamát.

— **A kopott váltópénz.** A kopott tiz-, négy és egykrajczárosok oly nagy számban vannak a forgalomban, hogy e miatt a méltó panaszok napról-napra ismétlődnek úgy az üzletekben, mint a közönségnél. E bajnak megszüntetésére nézve az lenne a legegyszerűbb intézkedés, ha e pénzdarabok bevonatnának s ujakkal cseréltetnének ki.

— **A fagyos szentek,** kiknek érkezésétől úgy szólván Közép-Európar valamennyi gazdaközönsége fél, az idén váatlanul jól viselték magukat, Pongrácz, Szerfác, Bonifác és Zsófia a szokott hideg és fagy helyett derűs időt s nagy meleget hoztak, olyan nagyot, hogy szinte kanikulába is bevált volna. A mi bizony nem kedvezett a vetéseknek és terményeknek. Nagyon, de nagyon ránk fért a jó, csendes eső, mely pénteken megaztató a szomjas földet.

— **RÖVD HIREK.** — **Komárom** állandó dunai hid építésének eszméivel foglalkoznak a hivattott körök. — **Párisban** a világiállítás magyar csárdájában vig lakoma volt e napokban, melyen mintegy kétszázan vettek részt. — **Boldog parlament** az olasz; mint a lapok írják, legközelebb el fogják napolni, mert nincs dolga. — **A francia forradalom** május 5-diki évszázados emlékünnepe alkalmára érmet is verettek. — **Pauer János,** székesfehérvári püspök, ki nemcsak mint főpap, de mint tudós és kiváló érdemeket szerzett, e hó 15-én meghalt 75 éves korában. — **Boulanger** tábornok állapota, hir szerint, nagyon komoly. A tábornokot az aranyérbántja s legutóbb belső vérömlései voltak. — **Az olasz király** e hó 21-én érkezik Berlinbe a német császár látogatására.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Zuhany. —

S e b e s o s t o r m. K a t o n a: Engedelmevel kisasszony kegyed valami nagy urnál szolgált és ma kimenő napja van! — S z a k á c s n ő: Oh igen! — K a t o n a: És jó dolga van? — S z a k á c s n ő: Oh igen! — K a t o n a: Milyen az étel? — S z a k á c s n ő: Ki sem mondom, mily kitűnő és sok! Hus, peccsenyo, tészta tulság. — K a t o n a: Szabad kérdeznem kisasszony, mi a neve? — S z a k á c s n ő: Boriska. — K a t o n a: Boriska! Szeretlek, imádlak!

J o g o s s z e m r e h á n y á s. Egy kocsis, kicsinylő mosolyfal társaihoz: — Ne beszéljétek nekem szellemes emberekről! Tegnap vittem a vasutheg egy híres költőt. Bőven volt ideje arra, hogy szellemes mondásokat mondjon és képzeljétek csak: egész uton aludt!

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Mindazon rokonok, barátok és ismerősök, kik szeretett férjemet az örök nyugalom helyére elkísérni szívesek voltak s részvétük által a pótolhatatlan veszteség, felletti fájdalomunkat ekkép is enyhíteni iparkodtak, — fogadják hálás köszönetemet.

Léván, 1889. május 18-án.

Özv. Toldy Zsigmondné.

Lévai piaci árak.

(Rovatvezető: Kőnya József, városkapitány.)

Buza: m.-mázsánként 6 frt — kr, 6 frt, 30 kr. Kétszeres 5 frt 10 kr, 5 frt 40 kr. Rózs 5 frt. 20 kr. 5 frt 50 kr. Arpa 5 frt 10 kr, 5 frt 50 kr. Zab 6 frt. — kr, 6 frt. 20 kr. Kukoricza 5 frt. — kr, 5 frt 10 kr. Bab 6 frt 80 kr, 7 frt. — kr. Lencse 7 frt — kr. 7 frt 50 kr. Köles 5 frt. — 5 frt 20 kr.

Nyiltér.

I.

Schwarze Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.65 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 180 versch. Qual.) —
Weisse Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 11.45 p. Meter — glatt und gemustert (circa 150 versch. Qual.) — versenlet roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depot **G. Henneberg** (K. und k. Hoflieferant), Zürich. Muster ungelteid. Briefe 10 kr. Porto.

II.

Fischer Győző

városligeti testepyesítő és hidegvíz győgyintézet Budapest, Hermina ut 1525. sz.

(ezelőtt dr. F i s c h o f f féle vizgyőgyintézet.)

Az intőzet gyönyörű parkban, emelkedett helyen fekszik. Berendezése elsőrangú a lakásokról, helye nemről szórakozásról gondoskodva var. Levegője, vize, kitűnő! A győgyintézetben győgyittatik műtét nélkül, fennjárva, mindenféle **üzleti és csontbaj, gyuladások, ficzamadások,** törések **üzletmervülések, zsu-gorodás,** esőntgöribülések a **térd és láb** sokféle elferdülése (döngaláb, ludtalp, lólab, sarokláb, kámpoláb, gacsos térd), **hátgerinczgörbülések, tyukmell, ferde nyak,** veleszületett **ficzamadás.** A végtagok **viszértá-gulása, vastagolása. A hátgerinczcsorvadás** (tabes dorsalis) **Charcotnak** a hírneves párisi tanárnak leg-ujabb elvei szerint és fitöz által is sikerrel győgy-kezeltek.

A hidegvizgyőgyászati osztályban minden ilyen kezelést igénylő beteg felvétetik. A betegük **bennlakók** vagy **bejárók.** Részletes leírás a prospectusban.

**Minek PESTRE! ?
Minek BÉCSBE! ?**
mikor nálam minden előpénz nélkül
50 kr. részletfizetésre
HOWE-, ANGER-, SINGER-, WEHLER-WILSON
G É P E K E T
5 évi jótállás mellett kaphatnak.

Családi czeleokra 5 évi jótállás mellett Singer-gépeket ajánlok 36 frtért. Használt gépek becsértetne-vagy igazittatnak jutányos áron. Géptük, rések és csónak raktáromon mindig találhatók.

FISCHER MIKSA kereskedése
Léván,

Nincs többé fogfájás!
Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek
fogvize, fogpora és fogpásztájának
használata mellett,
2 arany rem: Brüssel 1880, London 1884.
A legmagasabb kitüntetések.

Boursaud **1373.** évben
Péter feltalál-
pior által. tatott

A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének napoként néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárdságot kölcsönöz, a mennyiben a foghúst erősíti, s teljesen egészségessé változtatja.
A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot vélek tenni, midőn ezen legrégibb s legpraktikusabb készítményeket becses figyelmükbe ajánlom, mert csakis az egyedi! és legkitünőbb gyógyszer miódenemű fogfájdalmak ellen.

Alapított 1807. **SEGUIN** 106. & 108. Rue.
Főgynök: **BORDEAUX** Croix de Segney
Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.

432. áll. szám. 1889.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú közmunka- és közlekedésügyi m. kir. miniszter ur 1889. évi május hó 7-én kelt 15447. sz. rendeletével a gajdoszat-kračkői államút 73—74. szakaszán lévő 37. sz. Perczhiid felszerkezetének helyreállítását 2763 frt 48 kr. összeg erejéig engedélyezte. (Miből 1882 frt 38 kr. vas-munka.)

Fent említett munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1889. évi május hó 29-ik napjának d. e. 10 órájára a bars megyei m. kir. állam-építészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak,

hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható s a részletes feltételekben előirt 5%-nyi bántpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgómunkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magyar kir. állam-építészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Ajánlattevők tartoznak ajánlataikban az engedélyezett összegből engedni szándékolt árengedést százalékban kifejezve számokkal és betűkkel kiírni. Ar.-Maróthon, 1889. május 11.

Bars megyei államépítészeti hivatal.

PÉNZT

sorsjegyekre, rtékpapírokra, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, takarékpénztári betétkönyvecskékre, takarékpénztárnaknál elzalogosított értékpapírokról szóló letétjegyekre, arany és ezüst pénzneműekre bármily összegig olcsón ad

LÖRY J. banküzlete
Budapest, Hatvani-utca 17. szám.

Máriacelli gyomorcsöppek.
Kütnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.
Védjegy.

Fülfelhúzó, savanyú felbőfenes, kolika, gyomorirritáció, gyomorégés, homok- és dárkpeződes, túlságos nyálképződés, sárgaság, undor és hányás, fűlés (ha a gyomortól ered), gyomorgöres, székszorulás, a gyomornak otelekkel és italokkal való túlterhelése, gilliták, lép-, máj- és azonosos bántalmak esetében. — Egy üveges ára használati utasítással együtt 40 kr., kettős palaez 70 kr.
Központi szétküldés Brády Károly gyógyszerész által Kremzierben (Morvaország).

Kapható minden gyógyszerárban.

Óvás! A valódi máriacelli gyomorcsöppeket sokat hamisítják és utánozzák. A valódiság jeléül minden üvegnek piros, a fenti védjegyvel ellátott borítékba kell göngyölni és a minden üveghez mellékelten használati utasítást meg kell kapozni, hogy az Kremzierben Gusek Henrik könyvnyomdájában nyomtatott.

Léván Boleman Ede örökösei, Medveczky Sándor, Aranyos-Maróthon Bittó Károly, N. Lekéren Bolyós Gyula, Ipoly-sághon Burko István, Nagy-Sallón Zsorna László, Selmezbányán Sztankay Ferencz, Szántón Meisels Á. urak gyógyszerárban.

SCHLICK-féle VASÖNTÖDE és GÉPGYÁR-
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG BUDAPESTEN.
VÁROSI IRODA és RAKTÁR: VI. váczai körút, 57.

GYÁR és IGAZGAGÓSÁG: VI. külső váczai-ut, 169699.

GŐZ- és JÁRGÁNYCSEPLŐ KÉSZÜLETEK.
SCHLICK-féle szabad.
KÉT- ÉS HÁROMVASU EKÉK.
SCHLICK-féle „HALADÁS“ sorvető gépek
Szórvavető gépek.

Schlick féle szab. Rayol ekék Schlick és Vidats féle eredeti egyvasu ekék és talajművelő eszközök boronák és rögtörő hengerek, szecs kavagók, repavagók, tengeri morzsolók, csöves tengeri darálók, gabonatitító rosták, örlőmalmok stb.

Az összes ekék tartalékreszei készletben tartatnak. — Előnyös fizetési feltételek. — Legolecsőbb árak, Arjegyek kívánatra ingyen és bementve.

Van szerencsénk ezennel t. ez. üzletbarátaink tudomására hozni, hogy noha a VI. váczai körút 57. s. a. lévő irodánk legnagyobb részét a külső váczai uton lévő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal az eddigi irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési ezikkeink és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel

A Schlick-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság igazgatósága.
Képviselő Léván KERN TESTVÉR uraknál.

VIHNYE
meleg vasas fürdő
Bars megyében

Allandó gyógyszerár,
posta- és táviráda-állomás
a fürdőben.

Évad megnyitása május 1-én.

Az első és utolsó évadban vagyis május elejétől június 15-ig és szeptember elejétől végeig a szobák ára 40%-kal olcsóbb, ugyan az időben teljes penzio kapható, t. i. lakás, ételmezés, tündés személyenként 18 frt egy hétre.

Fürdő orvos és igazgató Dr. Boleman István.
Konyhát és étkező helyiségeket Szilavetzky Floris bírja bérben.
Bővebb felvilágosítással, programokkal készséggel szolgál a fürdő igazgatóság.

„Zacherlin“

A legkitünőbb szer a rovarok ellen
meglepo hatással gyorsan irtja ki a kártékony férgeket s oly biztosan, hogy azok nyomtalanul eltűnnek.

Figyelembe veendő, hogy a pusztá papirba kimért por sohasem valódi, „ZACHERL SPECIALITÁS“

Csakis eredeti üvegekben s olcsón kaphatók:

Léván:	Boleman Ede	Ar.-Maróthon:	Eisenberg Károly
„	Kern testvérek	Selmeczen:	Sommer an. A. özv.
„	Medveczky Sándor	„	Sztankay F. gyógyszer.
Ipoly-sághon:	Dombó Károly	„	Wankovits Lajos
K-Tapolcsanyban:	J. Pollák.	„	Kraus W. G
Körmöczön:	Ritter Lipót J.	„	Marchalko Gyula

uraknál
Főraktár
J. ZACHERL,
WIEN, I. Goldschmiedgasse 2.